

Posudek

Jakub Červený, Vývoj a historie ručních palných zbraní pro československý Samopal vz.58. Bakalářská práce, Katedra historie Pedagogické fakulty ZČU v Plzni 2016, 56 stran + 22 obrazových příloh (vedoucí PhDr. Miroslav Breitfelder, Ph.D.).

Málokdy u bakalářských prací jsem se setkal s takovým speciálním zájmem a autorským nasazením jako u posuzovaného opusu z pera Jakuba Červeného. Práce má logickou strukturu, je promyšlená a dobře a dokonce i čtivě napsaná. Vychází z rozsáhlé literatury a technických kompendií, není však pouhou kompilací, ale je přesvědčivá pro až didakticky přesné a srozumitelné vysvětlení vývoje palných zbraní, se zřetelem k moderním samonabíjecím a samočinným puškám (samopalům) vyráběných na našem území od 19.století a zejména pak v Československu. Autor se nezabývá jen technickými detaily, nýbrž vývoj konstrukce zbraní a jejich uplatnění ve výbroji československých ozbrojených složek, včetně exportu, dává do souvislostí mezinárodních vztahů. Zvláštní pozornost autor věnoval veřejnosti nepříliš známých českých konstruktérů, jakými byl i Krnek, bratři Holkovi a zejména Čermák. Československý zbrojní průmysl i díky jim patřil k nejúspěšnějším odvětvím národního hospodářství a kvalita pěchotních střelných zbraní, patřila (a snad i patří?) k absolutní světové špičce. Velmi poučná a jasně informativní je část, srovnávající oba známé „samopaly“ – český samopal vz.58 („Košťe“) a známější sovětský AK-47 Kalašnikov, přičemž autor vyzdvihuje odlišnou konstrukci českého výrobku. Je až překvapivé, a svědčí to o až genialitě českých konstruktérů, v jaké míře je tento československý a český produkt stále využíván doma i ve světě. Autor také zbytečně nemoralizuje a neodsuzuje, snaží se o objektivní věcnost. Červeného práce není jen spiskem nějakého amatérského nadšence, ale solidní odbornou historickou studií založenou na autorových znalostech, podložených studiem odborné literatury. To podtrhuje i pečlivý poznámkový aparát pod čarou, obsahující 190 položek: tento způsob odkazů autor volil poněkud nezvykle i u rozsáhlé obrazové přílohy. Byť to bývá často nepovšimnuto, a tudíž nehodnoceno, menší „kaňkou“ je mizerná anglická verze přílohy (snad by to opravil nějaký anglického jazyka lépe znalý kolega či kolegyně).

Nicméně uznávám kvalitu přeložené a posuzované práce, a proto se přikláním k hodnocení „výborně“ a doporučuji ji k úspěšné obhajobě.

Profesor PhDr. Jan Kumpera, CSc.,

recenzent

